

Na téj lúce na zelenéj,
pri studénce pri srúbenéj,
stojí pri nej koník vraný,
pod ním Janko dorúbany.

Prišla k němu jeho manka,
nariékała svého Janka:
Aj oj, syn muój premilený,
povedz ty mi, čo ťa bolí?

Bolí hlava, zavážem ti,
bolí noha, pomuóžem ti:
Chod', matičko, pryč ode mně,
rozpukně sa srdce ve mně.

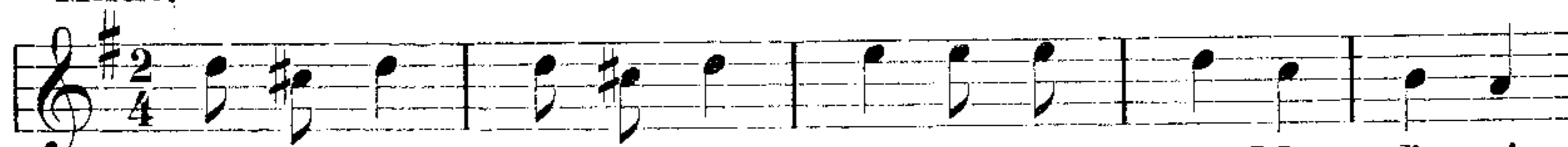
Rozpukně sa na dva kusy,
že tá vojna byti musí.
Na téj vojne něni hojně
ně každému je tam volně.

Letí kulka za kulkami,
a krv těče potokami.

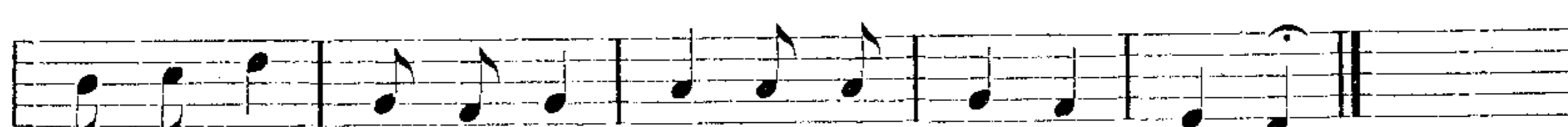
642.

Mírně.

Z Velké.

Ma-ďa - ri, Ma-ďa - ri, ej co sú za Ma - ďa - ri,

dyž sa na Vr-bov-coch ej ko - zí po - le - ka - li.

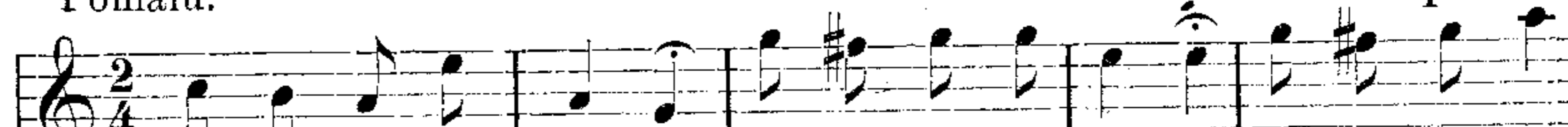
Maďari, Maďari,
ej co sú za Maďari!
dyž sa na Vrbovcoch
ej kozí polekali!

Na Vrbovcoch kozí,
pri Senici voľú,
a tak utěkali
ej až na Bíľú horu!

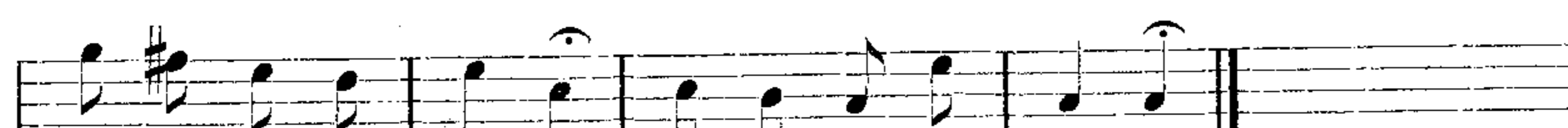
643.

Pomálu.

Z Lipova.

Ni-tra, mi - lá Ni - tra, pre - vy - so - ká Ni - tra, te - dy by - ly

pě - kné ča - sy héj, hóm dyž fi - jaľ - ka květ - ľa.

Nitra milá, Nitra,
prevysoká Nitra,
tedy byly pěkné časy, héj, hóm,
dyž fijaľka květľa.